

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIALĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

50 (2745)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 8. septembrī

Maksā
2 kap.

Katrā saimniecībā ganāmpulkam jāsagādā pietiekoši lopbarības!

REPORTAŽA

Skābē lopbarības pupas

Kolhoza «Leņina karogs» 4. brigādes skābbarības frontē šajās dienās valda īsta darba trauksme. Brangi noaugušo lopbarības pupu laukā apli pēc apļa veic Jāņa Andersona vadītais skābbarības sagatavošanas kombains. To velk traktorista Evalda Ozoliņa (spēcīgais «DT-54 A».

Tām zaļo masu pieved grupa laukkopju ar pajūgiem un divas traktoru piekabes.

Darba te netrūkst nevienam. Bieži pie skābbarības sagatavošanas redzami arī zootehniķe Milda Gludīte, brigadieris Jānis Liepiņš, agronoms Alfrēds Avotiņš.

Caklie lopbarības sagatavotā-

Ceturtajā brigādē 5 hektāru platībā lopbarības pupas ieskābēs, bet no 2 hektāriem ievāks sēklas. Brigadieris Jānis Liepiņš sēklas laukā priecājas par skaisti noaugušajām pupām. To garums te sasniedz pat līdz 2,5 metrus.

Zaļā masa nepārtraukta straumē plūst uz skābēšanas vietām. Soferi Pēteris Bojārs un Jānis Zemītis ar pašizkrāvējam automašīnām un mehanizatori Jānis Macanovs un Voicēks Jukšs ar traktoru piekabēm tikko spēj aizvest saekselēto masu.

Pie aizsāktās skābbarības stirpas dūc divas ekseļmašīnas.

ji saprot, ka tagad nav īstais laiks skatīties pulkstenī — darbu nepārtrauc līdz vēlam vakaram. Arī atpūtas dienā neapklus darba dūda. Dažās dienās stirpā ieskābēja 300 tonnu skābbarības, kuras sastāvā — lopbarības pupas, mists, kā arī āboliņš, kukurūza un saekselēti salmi.

A. KRASTIŅŠ

Celt labāk, ātrāk un lētāk

NO PARTIJAS RAJONA AKTĪVA SANĀKSMES MATERIĀLIEM

Trešdien rajona kultūras namā sanāca partijas rajona aktīvs, lai apspriestu jautājumus, kas saistīti ar celtniecību. Ziņotājs — rajona padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs b. PEĻNIKS ar daudziem spilgtiem piemēriem parādīja, ka pēdējos gados celtniecības tempi strauji pieaug.

Patlaban rajonā celj vairākus svarīgus objektus — tiltu pār Daugavu, Jēkabpils 4. vidusskolas, Oskalna, Sūnu, Vīpes, Variēšu skolu ēkas, lielu universālveikalu, rajona slimnīcas otro kārtu, keramzīta rūpniecību, veic vairākas liela apmēra pārbūves. Tikai šajā gadā Jēkabpils pilsētas iedzīvotāji saņems vairāk nekā 100 jaunu dzīvokļu. Trīs gadu laikā rajona centrā ekspluatācijā nodotas piecpadsmit astoņu un divpadsmitdzīvokļu ēkas. Dzīvokļus celj arī dzīvokļu ēkas, cukurfabrika, patērētāju kooperācija, autotransporta kantori. Celtniecības pārvalde patlaban Jēkabpilī būvē divas trīsdesmittrīs un vienu astoņdzīvokļu māju.

Referātā analizēta celtniecības darbu kvalitāte, organizācija. «Daudzus objektus šogad ekspluatācijā nodevusi Jēkabpils celtniecības pārvalde, — saka b. Peļņiks, — tomēr tā savu darbu programmu vēl arvien neizpilda. Netiek apgūti valsts asinātie līdzekļi. Izpildīto darbu vērtējums ir tikai «apmierinošs», bet nevis labs. Nereti atgadās brāķis. Mājā Jēkabpilī, Draudzības alejā, ko augusta mēnesī nodeva ekspluatācijā, nācās pārkrāsot vairākas istabas, izdarīt citus labojumus. Celtniecības defekti atklājušies sakaru kantora būvobjektā, 2. vidusskolā un citur. Brāķis, ko pieļauj celtnieki, ir viens no iemesliem, kas sadārdzina būvdarbus, rada asināto līdzekļu pārtēriņu. Laikam nenāktos pierādīt, ka tāds stāvoklis varēja rasties tikai kontroles trūkuma dēļ. Celtniecības pārvaldes priekšnieks b. Baldajevs, kā arī partijas un arodorganizācijas nepietiekami mērķtiecīgi audzina kolektīvu, neuztāda vajadzīgās prasības. Strādnieki te bieži mainās, trūkst arī speciālistu kadru.»

Runājot par Daugavas tilta būvdarbiem, b. Peļņiks atzīmēja, ka montāžas darbi te ieilguši. Metālsko konstrukciju detaļas jau izgatavotas. Celtnieki vienojušies, ka līdz novembra mēnesim pāri tiltam varēs iet gājēji, bet ar decembra mēnesi kursēs arī autotransports. Tiltu celtniecības vilciena priekšniekam b. Meļņikovam, acimredzami vajadzētu pasteidzināt darbus, gādāt, lai objektā strādātu trīs maiņas.

Viens no lielākajiem būvuzņēmumiem ir remontu un celtniecības pārvalde. Sevišķi tur grēko krāsotāji, kā arī galdnieki, kuru paveikto darbu bieži vien nākas labot. Referents uzsver, ka remontu un celtniecības pārvalde ieildzinājusi ūdensvada nodošanu ekspluatācijā Pļaviņās, otrā ūdenstorņa būvi Jēkabpilī. Šie un citi trūkumi turpina

pastāvēt, tāpēc ka rajona padomes vietējās saimniecības nodaļa nepietiekami iedziļinās trūkumos, nepasaka to ātrāku novēršanu. Par būvdarbu kvalitāti vairāk jāinteresējas arī plašai sabiedrībai. «Kāpēc gan, — jautā b. Peļņiks, — namu pārvaldes ar sava aktīva palīdzību nevarētu pakontrolēt, kā remontē dzīvokļus, celj jaunas ēkas? Vajag tikai iekustināt šos spēkus, tad kontrole kļūs iedarbīgāka.»

Lielā mērā pārvaldes darbu traucē finansiāla rakstura grūtības. Tās radušās tādēļ, ka uzņēmumi — pasūtītāji laikus nenomaksā rēķinus. Tikai uz 20. augustu debitoru parādi sasniedza 105 tūkstoš rubļus. Ne visas organizācijas arī piegādā līgumos paredzētos celtniecības materiālus.

Daudz uzmanības referents veltīja celtniecībai, ko veic kolhozos un padomju saimniecībās. Vislielākais uzņēmums, kas nodarbojas ar celtniecību laukos, ir starpkolhozu celtniecības organizācija. Ja pērnā gada darbu uzdevumi te sekmīgi izpildīti, tad šā gada būvgaita rada zināmas bažas, jo astoņu mēnešu plāns veikts tikai 49 procentu apmērā. Neraugoties uz līguma saistībām, celtnieki vēl nebūvē kolhozos «Sarkanā zvaigzne», Sudrabkalna, Kirova, «Uz priekšu» paredzētās liellopu kūtis. Arī valsts piešķirtos kredītus šajā organizācijā neprot izmantot. Šogad vēl nav izlietoti 87 tūkstoš rubļu kredīta.

Paši saimniecību vadītāji neapzinās, ka, laikus nemaksājot par padarītajiem darbiem, viņi celtniekiem rada finansiālas grūtības, kas galu galā nevar neatsaukties uz darba tempiem.

Laukos vēl maz būvē jaunas dzīvojamās mājas, — konstatē referents. Ja kolhozos «Draudzība», «Leņina karogs», «Vārpa», Atašienes, Druvu un Mežāres padomju saimniecībās jau uzceltas vairākas jaunas ēkas, tad citur ciematu izveidošana notiek ļoti gaiši.

Debašu dalībnieki lietišķi runāja par to, kas darāms, lai novērstu konstatētos trūkumus. Šeit publicējam dažu biedru runas (saīsinātā veidā).

Turēt doto vārdu

N. NIKIFOROVA,

Pļaviņu slimnīcas galvenā ārste

Celtniecības organizācijas parasti slēdz līgumus ar uzņēmumiem, iestādēm, nosaka termiņus, kuros ekspluatācijā jānodod objekti, bet visai maz uztraucas, ja solījumus neizpilda. Tā arī notika ar mūsu pilsētas mazbērnu novietni. To sāka celt 1957. gadā. Pēc tam rajonus vairākkārt pārorganizēja, būvē vienmēr radās jauni saimnieki.

(Nobeigums 2. lpp.)

„Draudzībā“ jauna ēdnīca

Neretas ciematā kolhozs «Draudzība» nesen atvēris jaunu plašu ēdnīcu, kas vienlaikus spēj apkalpot vairāk nekā piecdesmit cilvēku. Kolhoznieki kantori var saņemt talonus un paēst gan brokastis, gan pusdienu un vakariņas. Ēdienu cenas pazeminātas — par trim ēdienu reizēm jāmaksā 90 kapeikas. Jaunā ēdnīca ļoti atvieglo kolhoznieku sadzīves vajadzību apmierināšanu.

L. SALA

Sekmīgi izpildīts deviņu mēnešu plāns

Deviņi mūsu rajona kolhozi sekmīgi izpildījuši galvas valsts iepirkuma deviņu mēnešu plānu. Tā, kolhozs «Padomju Latvija» 9 mēnešu plānu izpildījis par 243, Kirova — par 205, Suvorova — par 145, Medņu un «Sarkanā zvaigzne» — par 126 procentiem. Vēl plānu izpildījuši kolhozi «Pa-

domju Armija», «Strauts», «Odziņa» un «Selga».

Deviņu mēnešu piena iepirkuma plānu izpildījuši Rožkalna kolhozs par 102, bet «Druva» — par 101 procentu.

V. SILIŅA

Skābbarības stirpa aug augumā.

Z. LIPSA foto

Celt labāk, ātrāk, lētāk

NO PARTIJAS RAJONA AKTĪVA SANĀKSMES MATERIĀLIEM

(Turpinājums no 1. lpp.)

Beidzot tā nonāca Pļaviņu nerūdas izrakteņu kombināta rīcībā. Celtnieki, izmantojot biežo saimnieku maiņu, savukārt nestrādā, bet jūta nekādu atbildību par būvdarbu termiņu ievērošanu. Lai cik savādi tas arī neizklausītos, bet mazbērnu novietne vēl arvien nav gatava. Visai līdzīgs stāvoklis ir arī pilsētas bērnu dārzs. Vasaras laikā to neremontēja, jo uzskatīja, ka līgumu termiņi celtniekiem nav saistoši. Tikai 3. septembrī tie uzsāka remontu.

Gribu minēt vēl vienu piemēru, lai uzsvērtu, ka solījumu aizmiršana, līguma saistību neizpildīšana celtniekiem kļuvusi par nosodāmu parādu. Jēkabpils remontu un celtniecības pārvalde noslēdza līgumu par Pļaviņu slimnīcas remontu. Jāsabalbo apkures sistēma. Bet remontētājiem radies iegansts, ar ko atrunāt savu bezdarbību. — Nav speciālistu, — viņi saka. Tā līdz šim nekas nav darīts, un ar bazām vērojams, ka tuvojas aukstais laiks. Uzņēmuma priekšgalā taču atrodas komunisti b. FORMAKOVS, ir te partijas pirmorganizācija, kāpēc gan celtnieki savus līgumus pārvērtuši par tukšiem papīriem? Turpmāk tāda nostāja nav pieļaujama.

Projektēt lietišķāk un lētāk

K. NEIMANIS,
Pļaviņu paraugsaimniecības
direktors

Lauku celtniecību zināmā mērā kavē nevienmērīga materiālu sagāde. Par to nepietiekoši rūpējas Lauku tehnikas apvienības nodaļa. Sā iemesla dēļ rodas arī diskvāsi.

Ne visai piemēroti izrādās tipveida projekti. Tajos nav ievērotas lopus novietņu mehanizācijas prasības. Piemēram, tas attiecas uz cūkkūti, ko gatavojamies celt. Arī projektētāji birokrātiski izturas pret mūsu prasībām, nevēlas labot pieļautās kļūdas. Govju kūti, piemēram, uzbraucamais ceļš barības novietošanai otrajā stāvā paredzēts tikai pajūgiem, bet nevis automašīnām. Projektētāji, izrādās, aizmirsuši, ka galvenais transporta veids laukos tagad ir kravas mašīnas.

Vēl visai liela dažādība projektēšanas cenās. Vienai projektēšanas organizācijai Rīgā par astoņdzīvokļu ēkas projekta sastādīšanu samaksājām 400 rubļus, bet Jēkabpils projektu un tāmju birojs par vienkārša šķūņa projekta sastādīšanu prasīja 504 rubļus. Mēs varētu projektēšanas izdevumus samazināt līdz minimumam, izmantojot savus speciālistus, bet valsts bankas rajona nodaļa prasa, lai projektus obligāti stādītu attiecīgā organizācija, kaut gan tie iznāk dārgāki. Jāšaubs, vai tāda kontrole no finansistu puses ir iedarbīga un lietderīga.

Augstākas prasības

N. ROMANOVS,
kolhoza «Ļeņina karogs»
priekšsēdētājs

Par celtniecības darbu kvalitāti mūsu kolhozā nenākas šūdzēties. Kāpēc gan to nevarētu panākt lielas organizācijas, kas bagātas ar tehniku un speciālistiem? Manuprāt, liela daļa trūkumu, par ko tagad ir runa partijas aktīvā, varēja arī nebūt, ja kontrole būtu sistemātiska un vainīgos tiešām sauktu pie atbildības. Bieži vien gadās, ka nodarītās kļūdas pārāk drīz tiek aizmirstas. Tieši pēdējais apstāklis mazina personisko atbildību, kas tik ļoti svarīgi, ja gribam ikvienā būvobjektā nodrošināt augstu darba kvalitāti.

Jānostiprina starpkolhozu celtniecības organizācija. Patlaban tā līdztekus savam līdžam un atbildīgajam uzdevumam nodarbojas ar tādām lietām, kas ietilpst tikai lauksaimniecības ražošanas kompetencē. Sās kooperatīvās organizācijas vadītāji, piemēram, nodarbojas ar māju putnu audzēšanu, jo pārvalda specializētu fabriku. No tādām saistībām celtnieku vajadzētu atbrīvot. Nevar samierināties ar līdzšinējiem celtniecības tempiem. Vienai maiņai lielos darba apjomus grūti izpildīt. Tāpēc vajadzētu strādāt divās maiņās. Diemžēl, par šo elementāro prasību starpkolhozu celtnieki nav pat lāgā padomājuši.

Man ir daudzi iebildumi pret tipveida projektiem, ko pielieto lopkopības ēku celtniecībā. Lai tie atbilstu mūsdienu mehanizācijas prasībām, projekti saskaņojami ar Lauku tehnikas apvienības mehanizatoriem, citām iestādēm, lai vēlāk nenāktos ķerties pie pārbūvē un iztērēt lielus līdzekļus. Mums ir nopietnas pretenzijas pret Lauku tehnikas apvienības Līvānu iecirkņa inženieri b. Subu. Viņš daudzkārt visu apsola, bet savus vārdus ātri aizmirst. No tamlīdzīgās aizmārsības ļoti ciešam, jo objektos trūkst vajadzīgo būvdetaļu.

Mēs dažkārt brīnāmies par augsto pašizmaksu, meklējām tās cēloņus, bet neiedomājamies, ka ļoti izšķērdīgi rīkojamies ar materiāliem. Būvlaukumos pat pēc ēkas nodošanas ekspluatācijā var atrast kilogramiem naglu, simtiem ķieģeļu. Izrādās, ka dažkārt normatīvi nav pareizi, citreiz ar vieglu roku noraksta izlietotos būvmateriālus. Rajona mērogā tādējādi radītie zaudējumi droši vien nav no mazajiem.

Labāk nokārtot sagādi

A. EKLONS,
Druvu padomju saimniecības
būvdarbu vadītājs

Mūsu saimniecība sekmīgi risina kapitālās celtniecības uzdevumus. Termiņus, kas noteikti objektu nodošanai ekspluatācijā, stingrāk ievērotu, ja sagādes organizācijas laikā izsniegtu būvdetaļas, citus materiālus. Lūk, dzīvojamā māju uzcēlām, bet vannas vēl arvien neesam saņēmuši.

Visai īpatnēja, piemēram, ir cauruļu piegādes kārtība. Tās saņemam tonnās. Tai vietā, lai dabūtu pieprasītās resnās caurules, mums piedāvā un spiež ņemt tievās caurules. Izrādās, sagādātājiem svarīgi norēķināties tikai par tonnām, nomenklatūra viņiem ir blakus lieta.

Vajadzētu mainīt arī piegādājamo būvkoķu minimālos izmērus. Sīki koki taču tikpat kā nav lietojami.

Jāpilnveido arī būvniecības plānošana. Līdz šim štatu komplektēšanā vadās tikai no kapitālās celtniecības uzdevumiem, nerēķinoties ar remontiem, rekonstrukcijām. Tāda kārtība nav pareiza.

Par kaujiniecisku politisko darbu celtnieku vidū

V. BOGDANOVSKIS,
Celtniecības ministrijas ražošanas
pārvaldes priekšnieks

Republikā patlaban noris ļoti plaši celtniecības darbi. Daudz kas paveikts arī Jēkabpils rajonā. Neoliedzami, ka daļa trūkumu būtu

izskauti, ja celtniecības organizāciju priekšnieki kvalificēti vadītu savu speciālistu darbu. Daudz kas šobrīd slikti padarīts tādēļ, ka partijas pirmorganizācijas celtniecības uzņēmumos nepievērs vajadzīgo uzmanību politiskajam darbam. Vāji izvērtas sacensība par komunistiskā darba kolektīvu nosaukuma iegūšanu, maz kaujinieciskuma un mērķtiecības politiskajā agitācijā.

Lielāka uzmanība nekā līdz šim jāvēlta celtniecības priekšdarbiem. Nevar sākt celt, ja nav skaidrības par būvmateriālu piegādi, finansēšanas detaļām. Bieži vien šos visus svarīgos nosacījumus rajonā tomēr neievēro.

Celtniekiem šogad Jēkabpili noteikti jāuzceļ keramzīta rūpnīca, kas ir republikāniskas nozīmes būvobjekts. Jāsāk kalķakmens ieguves karjera celtniecībā, jābeidz tiltā būve pāri Daugavai, nerunājot ne par daudziem citiem objektiem.

Vairāk jā rūpējas par celtnieku sadzīves apstākļu uzlabošanu, jānostiprina kadri, lai katrs uzņēmums varētu lepoties ar saviem kolektīviem, kas ar lielu atbildības sajūtu veiktu uzticētos uzdevumus.

Partijas aktīva sanāksmē vēl runāja kolhoza «Nākotne» partijas pirmorganizācijas sekretārs b. PURVINS, ķieģeļrūpnīcas direktors b. PARIGINS, remontu un celtniecības pārvaldes priekšnieks b. FORMAKOVS, teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes galvenais inženieris celtniecības jautājumos b. PABERZINS. Jēkabpils pilsētas padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs b. VEIKŠINS.

Apspriešanās jautājumā partijas rajona aktīvs pieņēma lēmumu.

Top darba gaitās solis drošs

No 10. jūlija vakara, kad kolhoza «Draudzība» un Druvu padomju saimniecībā sagaidīja un apsveica vidusskolu absolventus, kas izlēja kolektīvi strādāt laukos, pagājuši divi mēneši. Divi spraiga darba mēneši. Laika apstākļi šovasar nav no patīkamajiem. Tādēļ lauku laudim jāpieliek visi spēki, lai sagatavotu lopbarību un novāktu ražu. Simts Neretas, Viesītes, Jēkabpils 1. vidusskolas un Biržu internātskolas absolventu, tagad — laukopji, lopkopji, celtnieki, mehanizatori ir krietni palīgi visos darbos.

Tajā 10. jūlija vakarā līdztekus apsveikumiem un panākumu vēlējumiem daudz tika runāts par grūtībām, kas būs jāpārvar jauniešiem. Tiesa, grūtības ir. Bet pirmās jau pārvarētas. Vispirms vajadzēja iekļauties kolhoznieku un padomju saimniecības strādnieku kolektīvā. Labāk šajā ziņā veicies kolhoza «Draudzība» jauniešiem. Neretas vidusskolas absolventi, turpinot savu kolektīva labākās tradīcijas un nostiprinot ciešas draudzības saites ar biržiešiem, izveidojuši aktīvu jauniešu pulku kolhozā. Visi viņi labprāt piedalās pašdarbībā: dzied, dejo, nav aizmirsti arī sporta treniņi. 25. augustā «Draudzības» pašdarbnieki viesojās ar koncertu Lietuvas PSR Jodupē, bet pēc nedēļas jodupieši ieradās Neretā ar atbildes koncertu. Savas istabas jaunie kolhoznieki mājīgi iekārtojuši: meiteņu istabā glabājas arī dejtāju tautas tērpi, pušķiem uz galda zied, grāmatas: «Geometrija», «Fizika tehnikumiem»... Jā, šeit arī pēc vidusskolas beigšanas mācības nav aizmirstas. Katrs domā par izglītības turpināšanu. Daži no jauniešiem jau šogad iestājušies

vai iestāties neklātienē, piemēram, Broņislavs Butlers, Austrā Misūne, Biruta Ikama un citi.

Ar kolhoza palīdzību atrisināts uztura jautājums. Jaunieši par 50 kapeikām dienā var trīsreiz paēst kolhoza ēdnīcā. Nesen kolhozs iegādājies autobusu, tā ka tagad arī ekskursiju organizēšana nekādas raizes nesagādās.

«Darbs kaulus nelauž, bet par savu atpūtu esam paši padomājuši. Kolhozs mums palīdz,» stāsta bijušie Biržu un Neretas skolu audzēkņi. Viņu sejas lasāma ista darba cilvēku nopietnība un lietišķība. Skatīens kļuvis noteiktāks, rokas spiediens stingrāks. Gadās arī pakādam nebēdnīgākam jokam — jaunības nemiers dara savu.

Arī Druvu padomju saimniecībā skan jauno balsis un labi sokas darbs. Daļa puīšu strādā celtniecības brigādē un pēc mēneša nokārtos eksāmenus un iegūs kvalifikāciju — trešās kategorijas apmetējs. Sajās dienās, kad saimniecībā visi spēki pielikti ražas novākšanai, arī jaunie celtnieki redzami rudzu laukā. Taču sadzīves jomā druviešiem īsti neveicas. Dzīvojamā māja uz ziņojumu dēļa gan lasām pašdarbības pulciņu biedru sarakstus, gan sporta nodarbinātību grafiku. Bet pamaz jauniešu vērdz uz Rītes kultūras nama skatuves, vispār absolventi kaut kā gausi iekļaujas padomju saimniecības lauku kolektīvā, manāmas dažas nesaskaņas pašu jauniešu vidū. Komjaunatnes pirmorganizācijas darbu tikpat kā nejut, pirmorganizācijas sekretārei R. Lazdānei-Vasilei esot grūti aprunāties ar jauniešiem, palīdzēt viņiem. Tālu jāejot. Visu laiku bijis atvaļinājums. Ar to nedrīkst aizbildināties. Jaunajiem jāpalīdz, jo viņu dzīves priedze vēl nav nekāda lielā. Palīgu tā kā būtu daudz. Lai palīdzētu kārtot sadzīves jautājumus, pat nozīmēts audzinātājs b. Komarovskis no Rītes astoņgadīgās skolas, bieži savus bijušos audzēkņus apciemo skolotāji no Jēkabpils 1. vidusskolas un Viesītes vidusskolas. Taču, neskatoties uz to, no saimniecības vadības jādzird asi vārdi par darba disciplīnas pārkāpumiem. Varbūt viens otrs jauniešis uzskata, ka viņš vēl nav pieaudzis cilvēks un var atļauties bērnišķīgas mulķības? Bet vidusskolas gatavības apliecība, kolektīvais lēmums sākt patstāvīgas darba gaitas?

Nevarētu sacīt, ka jaunieši pilnīgi pasīvi izturas pret saviem iekšējiem sadzīves jautājumiem. Daudz dara lopkopības brigādes brigadieris J. Bušs, komjaunatnes gruporgs L. Ruģelis organizē DOSAAF darbu, Velta Pipure vada tautisko deju pulciņu. Atsevišķi jaunieši ir aktīvi sportisti. Visos pasākumos tomēr trūkst masveidības, īstas vienprātības.

Absolventi nolēmuši radīt lūzumu un likvidēt pasivitāti. 16. septembrī Druvu jaunleši rīko ekskursiju pa J. Jaunsudrabiņa dzīves vietām. Paredzēta arī literārā tiesa Z. Skujiņa romāna «Kolumba mazdēli» negatīvajiem tēliem. Septembra beigās uzaicināti ciemos dzejnieki Ojārs Vācietis un Mirdza Kempe. Notiks pārrunas par tēmatu «Mīlestība, draudzība un biedriskums». Jau tagad jaunieši gatavo J. Janševska romāna «Dzimentene» dramatizējumu un citus priekšnesumus. Pasākumu plāns bagāts. Jācer, ka visus tos izdosies interesanti veikt.

Tā darbā un atpūtā norūdās cilvēki. Paies gads. Jau tagad daži mācās neklātienē, aizies mācīties arī pārejie. Daži droši vien būs iemilējuši darbu laukos un turpinās izglītību tieši šajā jomā. Vienaļga, lai kā arī turpinātos iesāktais ceļš, tas ies kalnup, uz priekšu. Kolhoza «Draudzība» un Druvu padomju saimniecības laudis ar patecību pieminēs čaklos jauniešus.

L. ZAKSS

Varoņa māmuļa tiekas ar pionieriem

Attēlā: N. Melņikova pie dēļa kapa.

D. SLIKŠANA foto

1962. gada 31. augustā Jēkabpils 4. vidusskolas audzēkņi uzzināja, ka atbrauks Lielajā Tēvijas karā par Dzimentenes atbrīvošanu kritušā Padomju Savienības Varoņa vecāka leinanta A. Melņikova māte.

Skolnieki ar lielu interesi gaidīja šo notikumu. Pionieru delegācija apmeklēja b. Melņikovu viesnīcā un uzlūdza uz tradicionālo ziedu nolikšanu varoņu kapos, kas krituši karā. Nadežda Vasiljevna Melņikova pastāstīja par savu dēlu:

— 1941. gadā Anatolijs nobeidza vidusskolu Doneckas apgabala Debalcevo pilsētā. Izlaiduma vakars sakrita ar kara sākumu. Pēc nedaudz dienām Anatolijs Melņikovs jau bija armijas rindās. Garš bija viņa kauju ceļš. Tuvojās 1944. gads. Pēc vāciešu sakāves Krimā

viņš cīnījās Baltijā par Lietuvas atbrīvošanu. Anatolijs krita kaujā par Krustpils rajona atbrīvošanu.

Iss, aprauts ir mātes stāsts, isa, bet spilgta ir varoņa dzīve. Viņš mira ar karstu vēlēšanos mācīties, par ko stāsta viņa vēstules mātei.

1. septembrī svinīgā līnijā notstājis vecāko klašu audzēkņi. Runā skolas direktors E. Šapkins, LKP RK propagandas daļas vadītāja V. Raspopova, vecāku pārstāve J. Jaškina. Visi novēl bērniem labas sekmes zinību ceļos. A. Melņikova māte nevarēja runāt, bet palūdza apsveikt bērnus un pateikties par silto, sirsnīgo tikšanos. Pionieri palūdza viņas adresi un cer, ka turpmāk uzzinās daudz jauna par varoņi.

N. PETROVSKA

DESMIT DARBA

Kad austrumu pusē rītos iedegas iesārtā rīta blāzma, meža ielokā ietvertajos Kirova kolhoza laukos viss vēl mierīgi un klusi. Taču «Piejūtu» fermā jau agri skan slaucēju raito soļu duna. Seit strādā lopkope Marija Kotova.

Slaucēja lielopu fermā strādā jau gandrīz desmit gadus. Sai laikā uzkrāta bagātīga pieredze. Gadu no gada viņa kāpinājusi piena izslaukumus, apguvusi labāko lopkopēju metodes. Pērn viņa ieguva no katras govys vidēji 3470 kilogramus piena, bet septiņgadnes ceturtdaļam gadam uzņēmusies paaugstinātas saistības — izslaukt 3640 kilogramus no govys.

Sā gada astoņos mēnešos lopkope no savas grupas govīm izslaukusi gandrīz 23 tonnas piena jeb 2060 kilogramus vidēji no govys.

Kur meklējama slaucējas Marijas Kotovas panākumu atslēga? Govis viņai tādas pašas kā citām slaucējām.

Rūpība, neatlaidība, apzinīgums ir tās viņas rakstura īpašības, kas nosaka lopkopes panākumus. Šī sieviete, kurai jau sācies sestais gadu desmits un deniņus rotā sudrabinī pavedieni, nežēlo pielikti vairāk soļu, viņa agrāk uzsāk darbu un vēlāk to nobeidz, lai kopšanā nodotās govys dotu vairāk piena. Marija Kotova ilgaļos darba gados pārliecinājusies, ka govys prasa rūpīgu kopšanu. Lai nekristos izslaukumi, vasaras periodā slaucējas piebaro lopus ar atāliem, bet rudenī dos kacēnkāpostus.

Kaut gan fermā, kur strādā Marija Kotova, nav mehanizācijas, tomēr tur valda tīrība un kārtība. Kad kolhoza komjaunieši rīkoja reidu pa lopkopības fermām, vislabāko iespaidu reida dalībnieki guva tieši tajā fermā, kur strādā Marija Kotova. No viņas ņem piemēru un mācās jaunākās slaucējas, kā Jefrosinja Kukjana un citas. Vakaros, šajās atpūtas stundās slaucēja bieži ņem rokās zīmuli, lai izlasītu jaunākos laikrakstus un žurnālus, izdarītu atzīmes. Iegūtajās ziņās b. Kotova labprāt dalās ar savām darba biedrēm, lopkopju sanāksmēs viņas kopīgi apspriež, kuras no jaunākajām darba metodēm tuvākajā laikā var ieviest saimniecībā, pašas apmainās pieredzē. Šīs sanāksmes ir īstas radošas apspriedes, kur vienaldzīgs nepaliek neviens dalībnieks.

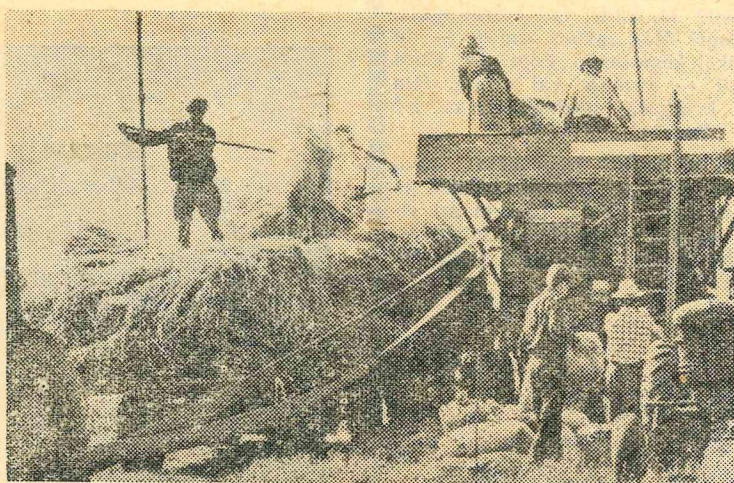

GADI

Pamazām tuvojies 4000 kilogramu robežai ir Marijas Kotovas kļūbība lolotais sapnis. Un nav šaubu, ka centīgā slaucēja drīz to arī sasniegs. «Cilvēks ar zelta rokām,» — ne bez pamata par viņu saka Kirova kolhoza ļaudis.

P. PLUŠS

Kuļ ziemājus

Laikā un bez zudumiem novākt ziemājus — tāda ir Ogres rajona kolhoza «Ikšķile» kolektīva devīze. Te ar katru dienu plašākā frontē vērsās ražas novākšanas darbi, uzsākta ziemāju kuļšana. Attēlā: rudzu kuļšana kolhozā «Ikšķile». LTA fotohronika

PAR MELIORĀCIJAS JAUTĀJUMIEM

2. Nosusināto un apgūto zemju uzlabošana

Podzolēto purvaino un velēnu podzolēto augšņu ielabošanas nolūkā to pirmreizējo sastrādāšanu jācenšas apvienot ar augsnes kalpošanu un organisko mēslošanas līdzekļu iestrādāšanu. Atkarībā no reakcijas minerālaugsnes būtu jānodrošina šādas ogļskābā kaļķa devas (tonnās uz hektāru):

Augsnes reakcija pH normalā kaļķa hlorida izvilcuma	Augsnes reakcija pH normalā kaļķa hlorida izvilcuma			
	4,5	4,5-5,0	5,0-5,5	5,5
Smilts	5-3	3-2	2-1	1-0
Māls	6-4	4-2	2-1	1-0
Smilšmāls	7-5	5-3	3-2	2-1
Māls	9-6	6-4	4-3	3-2

Tā kā kalpošanas materiālus parasti nevienmērīgi izkļiedē un sajauc ar augsni, tad jālieto 1,5-1,8 reizes lielākas devas nekā tās, kas uzrādītas tabulā.

Kūdrainās augsnes atkarībā no augsnes skābuma varētu ieteikt šādas kalpošanas materiālu devas:

pH	KCl izvilcuma	Devas CaCO ₃ (t/ha)
virs 5,5		kalpošana nav vajadzīga
5,0-5,5		3,0-1,0
4,5-5,0		5,0-3,0
zem 4,5		8,0-5,0

Ja saldūdens kaļķa vietā lieto dedzinātus kaļķus, tad uzrādītās devas jāpārrēķina ar koeficientu 0,56. Jāpiezīmē, ka kalpošanas devas atbilst gaisa sausām stāvoklim. Lietojot mitrāku kaļķi, devas attiecīgi jāpalielina.

Augsņu tips nosaka arī mēslošanas devas. Zemo purvu augsnes ir bagātas ar slāpekli, bet nabadzīgas ar fosforu un kāliju. Izmēģinājumos noskaidrots, ka kūdras — purvu augsnes audzējamās kultūras bieži cieš arī no mikroelementu — vara, bora, mangāna, cinka, molibdena trūkuma. Augstu ražu ievākšana iespējama un zemju apgūšana ekonomiski labi atmaksājas, tikai pietiekami mēslojot kūdras augsnes ar fosforu un kāliju minerālmēsliem un vajadzības gadījumā arī ar mikroelementiem. Slāpekļa kūdras augsnes ir pietiekami, un tikai izņēmuma gadījumos, kad pēc platību pirmreizējās sastrādāšanas augsnes mikrobioloģiskā aktivitāte ir zema un

augiem uzņemamo nitrātu veidošanās kūdras sadalīšanās rezultātā ir nepietiekama, mēslošana ar nelielām slāpekļa minerālmēsli devām var dot ražu pieaugumu.

Pamatojoties uz pētījumu rezultātiem, kūdras — purvu augsnes būtu jāpielieto šādas minerālmēsli devas (centneros uz hektāru):

Kultūras	40. proc. kālijsāls	Superfosfāts
Graudaugi	2,0-2,5	2,5-3,0
Kart., saknāugi	3,0-4,0	3,0-5,0
Daudzgad. zālāji	3,0-4,0	2,5-3,0

Minerālmēsli jāizsēj un jāiestrādā pirms sējas ar disku vai atseparu kultivatoru. Agrāko purvu zemes bieži ir nabadzīgas ar mikroelementiem, sevišķi ar varu. Tāpēc uz hektāra jāizsēj 5-6 centneri pirīta izdedžu. Mēslošana ar varu jāatkarāto pēc katriem 4-5 gadiem. Vara mēslojumu var ievadīt augsnei, apstrādājot sēklu ar 0,2 proc. vara vitriola šķīdumu. Viena centnera sēklu samitrināšanai nepieciešami 6-8 litri šķīduma.

Organisko mēslošanas līdzekļu pielietošana kūdras — purvu augsnes nav nepieciešama, sevišķi, ja kūdra labi sadalījusies. Nelielas organisko mēslošanas līdzekļu devas, piemēram, 4-5 t labi sadalījušos kūtsmēsli vai 3-5 t vircas uz hektāra pastiprina augsnes mikroorganismu darbību un veicina augiem uzņemamā slāpekļa un fosforā veidošanos no kūdrā esošiem organiskiem savienojumiem.

Velēnu gleja augsnes visbiežāk veidojušās uz karbonātiem, un kalpošana tiem nav vajadzīga. Trūdvielām bagātām velēnu gleja augsnēm mikroorganismu aktivizēša-

pus, bet arī sabiedrisko ganāmpulku ar lopbarību, tad, protams, šis dabisko plāvu platības jau laikus būtu nopļautas, un siens ievests kolhoza šķūņos. Uz 4. septembri šeit siena ievēšanu šķūņos bija beigusi tikai 3. brigāde. Vispār no 500 tonnām nopļautā siena šķūņos ievestas 400 tonnas. Vai tiešām atlikušo 100 tonnu ievēšanai vajadzēja īpašu valdes sēdes lēmumu? Kā pati agronome rēķina, tad šo darbu viegli varētu veikt sešās dienās deviņi cilvēki, ja vestu ar zirgiem. Bet, ja darbā laistu arī automašīnas, ievēšana veiktos vēl ātrāk. Tomēr par to laikus nav domāts. Tāpēc fakts, ka tagad, kad jāvēc graudaugi, vēl nav ievests šķūņos viss āboliņš, liecina par neizdarību un organizācijas trūkumu gan no kolhoza vadītāju, gan speciālistu, gan brigadieru puses.

Akti par rupjās lopbarības nodošanu atbildīgā pārziņā nav noformēti par visu ievesto sienu. Grāmatvedībā pagaidām iesniegti tikai viens akts par 89 tonnām. Pilnie šķūņi stāv neaizsēgti, pat bez durvīm. Kolhozs jau tā ievācis nepietiekoši sienu, tāpēc jo asāk jānosoda vienaldzība tā glabāšanā. Ne labāks stāvoklis pašreiz ir arī sulīgās lopbarības uzkrāšanā. No ielānotajām 2100 tonnām skābarības sagatavotas tikai 105 tonnas. Arī šis darbs atstāts pašplūsmā. Sākumā bijis jāvēc siens, tagad rudzi, skābarībai neesot atlicis laika. Bet, ka tā ir tikai formāla aizbildināšanās, liecina kaut vai tas, ka āboliņš vēl šobrīd stāv uz lauka.

Vakar uzsākām skābēt, bet salūza skābarības kombains. Ja šodien līdz pusdienai to salabos, varēsim atkal skābēt, — stāsta agronome.

Kā tad tā? Jau pirmajā dienā salūzt kombains! Vai tad tas nebija laikus izremontēts?

Remontēt jau remontēja te viens, te otrs, bet zināt paši, ka pirmajās dienās nekad tā isti neiet, kamēr sasparojas.

Taču kad iegriezāties mehāniskajā darbnīcā, kur «nelaimju cēlonis» stāvēja, pārliecinājāmies, ka «sasparojšanās» šeit turpinās jau ilgāku laiku. Mehānizators b. Riekstiņš, kas strādā ar traktoru DT-54, kurš pašlaik norikots kombaina vilkšanā, rosījās pie agregāta.

Patiesībai par godu jāsaka, ka nebija jau pat lāgā apskatīts tas kombains. Tāpēc jau arī pirmajā dienā izgāja no ierindas, — ne-

apmierināts pastāstīja b. Riekstiņš.

Mehāniskās darbnīcas vadītājs b. Audze sākumā paskaidroja, ka kombains esot gan remontēts, taču vēlāk sāka stāstīt gluži pretējo: proti, ka kombainu neesot bijis laika remontēt, jo traktoristi strādājuši rupjās lopbarības sagādē.

Kā tad tā? Mehāniskās darbnīcas vadītājs nav īsti skaidrībā, kas viņa darba iecirknī notiek! Kaut gan pats b. Audze nav nevienu dienu nostrādājis lopbarības ievākšanā, aizbildinoties ar to, ka sekojot, lai tehnika vienmēr būtu kārtībā, izrādās, ka arī šeit kārtības bijis maz. Darbnīcas vadītāja pienākums taču bija pārbaudīt kombaina darba spējas pirms tā nodošanas ekspluatācijā.

Pēc aptuveniem aprēķiniem, nopļaujot kukurūzu, neienākušos vasarājus, kartupeļu lakstus, vēl varēs iegūt ap 400 tonnu skābarības. Taču kur ņemt iztrūkstošo daudzumu, par to nav domāts. Kolhoza paplašinātā valdes sēdē nav apspriests jautājums par saimniecībā esošo rezervju izmantošanu lopbarības krājumu palielināšanai.

Ļoti aplams ir saimniecības vadītāju un speciālistu nodoms kukurūžu lapas rudenī izbarot svaigās cūkām. Pareizāk būtu tās ieskābēt ziemai. Tāpat nepareizas ir agronomes domas — nemaz nepļaut skābēšanai miežus, kur tie nav padevušies, īsi. Taču arī šajās platībās ir zināms daudzums zaļās masas, kas izmantojama skābarībai. Arī nenopļauto plāvu platības vēlreiz pārbaudāmas un vietās, kur iespējams, vajag pļaut skābēšanai. Šim nolūkam izmantot arī atāli.

«Nākotnes kalējā» pret lopbarības sagādi izturas bezrūpīgi. Ziemā tas var dārgi maksāt. Vēl ir laiks labot pieļautās kļūdas, un tas arī nekavējoties jādara.

Z. BABAKOVA

Jēkabpils rajona naturālisti Vissavienības izstādē

Maskavā Vissavienības tautas saimniecības sasniegumu izstādes paviljonā «Jaunie naturālisti un tehniķi» atvērta tematiskā skate «Par ģeogrāfisko attieksmi pret darbu». Tās stendi un eksponāti stāsta par mūsu zemes jauno dabas draugu sasniegumiem. Šeit var iepazīties ar labākajām dabas aizsardzības metodēm, ar to propagandu skolēnu vidū, ar strauji augošu pionieru un skolēnu kustību par ģeogrāfisko attieksmi pret darbu. Paviljonā demonstrēti lauksaimniecībā noderīgie putni, putnu «ēdnieki» un lizdošanas vietas paraugi, kaitīgo un noderīgo kukaiņu kolekcijas, indīgo augu herbāriji, fotoalbumi un jauno naturālistu dienagrāmatas.

Viens no centrālajiem skates stendiem plaši iepazīstina ar Jēkabpils rajona skolu jauno naturālistu vērtīgo pieredzi. Fotogrāfijas un uzraksti stāsta par Neretas vidusskolas un citu skolu audzēkņu darbiem. Šajā gadā naturālisti iestādījuši 4500 augu un 17500 dekoratīvo koku, 4850 ogu krūmu, 60 tūkstošu visdažādāko puķu, pagatavojuši 3200 putnu būriņus, izaudzējuši augus un sēklas savvaļas dzīvnieku un putnu barošanai. Zālājos patruļas aktīvi piedalās vairāk nekā trīs simti skolu audzēkņu. Albumi un dienagrāmatas tuvāk iepazīstina ar rajona skolu un atsevišķu naturālistu pieredzi.

Paviljona metodisti ik dienas iepazīstina tūkstošiem izstādes apmeklētāju un ekskursantu ar Jēkabpils rajona naturālistu sasniegumiem. Atsauksmju grāmatās daudzi apmeklētāji atstāj ierakstus, izsakot savu sajūsmu par Jēkabpils rajona jauno naturālistu darbu, novēlot viņiem jaunus, vēl lielākus panākumus cīņā par dabas aizsardzību.

L. APARŅIKOVŠ

Maskavā

A. AIRE, Latvijas hidrotehnikas un meliorācijas zinātniski pētnieciskā institūta kultūrtehnikas daļas vadītājs

SPORTS

Sporta svētki Sunākstē

Pagājušā svētdienā Sunākstē notika plašs sporta sarīkojums — Sunākstes ciema spartakiāde. Sacensības notika četros sporta veidos: volejbolā, vieglatlētikā, šaušanā un virves vilkšanā ar triju ciema fizikultūras kolektīvu piedalīšanos.

Viskuplākais dalībnieku skaits bija šaušanā, kur piedalījās 35 šāvēji. Individuāli labāko rezultātu uzrādīja Imants Pļavinskis (Seces mežniecība) — 46 p. Komandu vērtējumā šaušanā uzvarēja kolhoza «Komunārs» šāvēji.

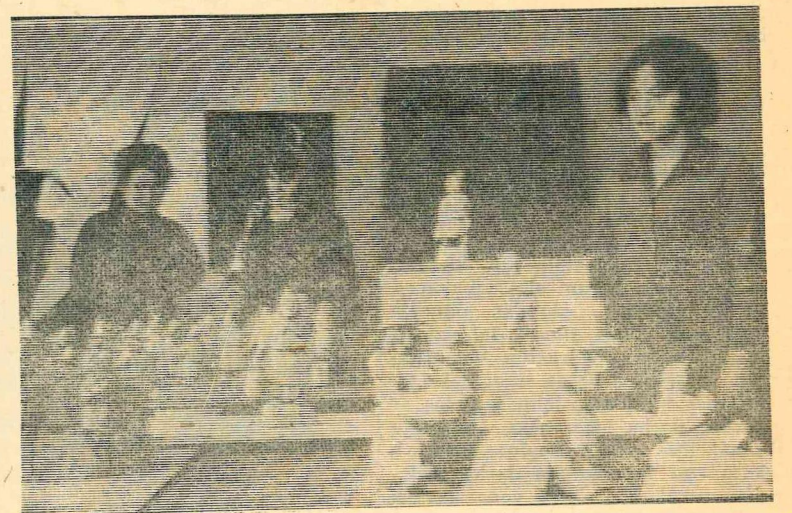
Ļoti spraigas cīņas risinājās vieglatlētikā. Seit trīs uzvaras izcīnīja rajonā pazīstamais svarcēlājs Juris Svābe. Viņš uzvarēja šķēpa mešanā — 38,90 m, granātas mešanā — 53,95 m un diska mešanā ar III sporta klasei atbilstošu rezultātu 34,45 m. Lodes grūšanā uzvarēja Sunākstes ciema milicijas pilnvarotais Elmārs Zambrāns — 10,04 m. Jāpiezīmē, ka Zambrāns bija vienīgais sacensību dalībnieks, kurš piedalījās visos sporta veidos.

Tallēkšanā uzvarēja kolhoza «Komunārs» fizikultūristis Jaškovs — 5,41 m. Augstlēkšanā uzvarēja godā tika Sunākstes ciema fizikultūristis Pēteris Miligs — 1,45 m. Lielajā sporta pasākumā aktīvi piedalījās arī ciema fizikultūristes Sočkova, kura uzvarēja granātas mešanā — 27,95 m, Miliga — piedalījās granātas mešanā, kā arī teicami veica sacensību sekretāres pienākumus.

Pārējos sporta veidos: volejbolā un virves vilkšanā uzvarēja Seces mežniecības fizikultūristi. Sacensības bija ļoti organizētas un varētu būt paraugs daudziem kolhozu sporta dzīves vadītājiem. Liels nopelns šī pasākuma organizēšanā un vadīšanā bija Sunākstes ciema tautas nama vadītājam Gudzenovam un fizikultūras kolektīva priekšsēdētājam Kancānam. Vakara notika svinīga uzvarētāju apbalvošana un sportistu atpūtas vakars.

J. ARGULIS,
LBSB «Vārpa» rajona padomes instruktors

Interesanta koka tēlniecības izstāde

K. Kugras koka tēlniecības izstādi ik dienas apskata daudz apmeklētāju.

— Vai jau pabijāt interesantajā izstādē? — jēkabpilsi apjautājās, satikušies ar paziņām.

Koka tēlnieka Krišjāņa Kugras ceļojumā izstādē izraisījis lielu interesi darba lauku vidū. Ekspozīcijas darbi darināti ar talantīgu meistara roku. Kokā atdzīvināti gandrīz visi brāļu Kaudziņu populārā romāna «Mēriņu laiki» varoņi, veselības ainas no šī darba. Skatītāji ar pirmo acu uzmetienu pazīst ākstīgo Svauktu, pusgraudniekus Kenci un Pāvulu, Oļņietu, kurai dienu vārds uz mēles un velns sirdī, un daudzus citus šī satīriskā darba varoņus.

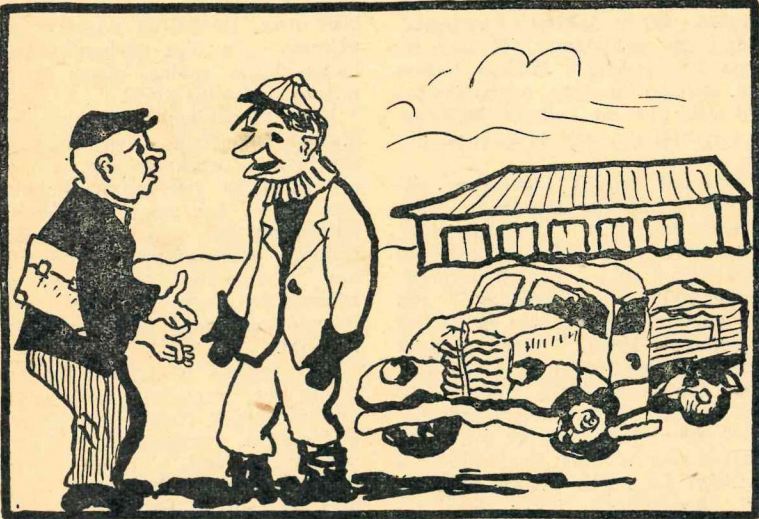
Interesanta ir tipu galerija no Tautas rakstnieka Andreja Upīša romāna «Zaļā zeme», populārā čehu rakstnieka Hašeka darbiem par brāšļi kareivja Šveika piedzīvojumiem.

Trāpīgi un pārliecinoši parādīta reliģisko kultu kalpu istā seja. Atklāta «svēto» viru liekulība, mantīnība, tieksme iedzīvoties uz lēnīgo ļautiņu rēķina. Lieliski ir K. Kugras sadzīves tēmām veltītie kokgriezumi — «Kaimiņu kolhoza Rolands ar trīs nedēļo bādu», «Brigadieris un nestrādājošā kolhozniece». Smieklus izraisa tīgas vecais pašpuika pārmērīgi platās un viņa dēls smieklīgi šaurās «stobriņu» bikses un daudzi citi meistari darīti darbi. Pavilsam savdabīgajā izstādē eksponēti vairāk nekā 70 Krišjāņa Kugras darbi.

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tāruni: redaktores — 2342, redaktores vietnieci — 2262, redaktores vietniekam — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājam — 2340, tiešais vads tālrunim — 7. Redakcija: Jēkabpils, Brīvības ielā 212. «Padomju Daugava» — gazeta ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилского территориального производственного колхозно-совхозного управления.

Skatīn

Bulbulkins saņem rājienu Kam kalpo durvis?

Bulbulkins: Sasodīts! Tikko ar mokām izkūlos no jūsu pilsētas. Dažos kolhozos ceļi labāki nekā pie jums ielas. Izpildu komitejas darbinieks: Neuztraucies, draudziņ! Es arī trīs dienas netieku uz savu dzīvokli. Būs jāpērk laiva.

Bulbulkins tagad strādā par šoferi. Patīkams darbs! Sēdi pie stūres un skaties, kā zem tevis slīd ceļa līkumos! Lenta! Bulbulkins ir labs šoferis — visus pienākumus veic precīzi un laikā. Un savu mašīnu viņš mil. Bet šo divu apstākļu dēļ šoferis nokļuva nepatīkšanās. Vienu dienu viņš aizbrauca uz Viesīti. Vajadzēja iegriezties Ezera ielā. Bet... Bulbulkins izmisis apturēja. Priekšā izpletās vesela jūra. Ko darīt? Šofera pienākums — nogādāt kravu Ezera ielā, taču tā nav iela, bet īsts ezers. Vēlu vakarā ar visu kravu šoferis atgriezās pie

savas priekšniecības. Viņu pamatīgi nostrosteja. Bulbulkins apsollja laboties. Pēc dažām dienām viņu sūtīja uz Līvāniem. Skaista pilsēta! Un mūsu šoferis brauca. Diemžēl, Viesītes vēsture nekaunīgi atkārtojās. Bulbulkins šoreiz nolēma neapstāties ne Krišjāņa Valdemāra, ne Siguldas ielā. Pirmajai kaut kā izkūls cauri, bet Siguldas ielā... Bul... bul... bul... motors noburbulēja un aizsmacis aizrijās. Arī laba automašīna nav visurģājējs. Mūsu šoferis visu dienu un nakti noķēpājās pa dubļiem un ūdeni. Se-

višķi briesmīgi bija nakti — slapjš, auksts un galvenais — tumšs. Otrā rītā Bulbulkins izkūls no Līvāniem. Divas lietas viņš nekādi nevarēja saprast — ka pilsētā grūtāk izbraukt kā laukos un kā to nelaimīgo ielu iedzīvotāji tiek savās istabās.

Par darba disciplīnas pārkāpumiem Bulbulkins saņēma rājienu. Taču Viesītes un Līvānu pilsētu izpildu komiteju darbiniekus tas neuztrauc. Viņi taču rājienu nav saņēmuši!

Šofera Bulbulkina stāstījumu konspektējis
VARIS ADATINŠ

Aizmāršības un paviršības hibrīds

Tūristu automašīna pa Rēzeknes šoseju tuvojas prāvai pilsētai pie Daugavas.

Krustpils — liels uzraksts ceļmalā vēstī pilsētas nosaukumu. — Iebraucam Krustpili! — jautras balsis skan automašīnā.

Cita automašīna pilsētai tuvojas pa Daugavpils šoseju.

Jēkabpils — rakstīts melniem burtiem uz baltas plāksnes.

— Tuvojamies rajona centram! — runā braucēji.

Jēkabpils rajona pakalpojumu kombināts. Jēkabpils rajona izpildu komiteja. Krustpils rajona pionieri nams.

Sie uzraksti lasāmi pilsētas ielās.

— Jociņa vieta! Kā tad šo pilsētu isti sauc?

— Krustpils! — ap-

galvo tie, kas iebraukuši no Rēzeknes pusēs.

— Kļūdījaties! Jēkabpils! — saka tie, kas šeit ieradušies pa Daugavpils šoseju.

— Tā nu gan ir ģeogrāfiska mikla!

— Maldies, izskatās pēc pilsētas saimnieku neizdarības un paviršības hibrīda...

J. URKIS

Apgūsim lauksaimniecības specialitātes!

Pašreizējos apstākļos, ievērojot milzīgo zinātnes un tehnikas progresu komunisma celtniecības periodā, kvalifikācija jāceļ ne tikai vadošajiem lauksaimniecības darbiniekiem, bet arī visiem strādniekiem un kolhozniekiem — laukopjiem, lopkopjiem, dārzkopjiem, grāmatvedības darbiniekiem un citiem.

Nepieciešams, lai visi lauksaimniecības darba praktiķi dziļi apgūtu lauksaimniecības zinātni, ekonomiku, organizāciju un tehniku, lai katrs, kas strādā lauksaimniecībā, kļūtu par kvalificētu speciālistu savā nozarē un ar savu darbu un zināšanām varētu dot vēl lielāku ieguldījumu komunisma celtniecībā.

Pašreizējā komunisma celtniecības posmā sevišķi liela nozīme

zināšanu apgūšanā ir neklāties mācību veidam, apvienojot darbu ražošanā ar mācībām atbilstoši personīgajām interesēm un sabiedrības vajadzībām.

Savienojot mācības ar ražošanas darbu, neklāties lauksaimniecības tehnikumā vidējo speciālo izglītību apgūst ap 2000 neklātnieku — visdažādāko lauksaimnieciskās ražošanas nozaru darbinieku šādās nodaļās: agronomijas, dārzkopības, veterinārijas, zootehnikas, zootehnikas-bīskopības, hidro-meliorācijas, elektrifikācijas un lauksaimnieciskās ražošanas uzskaites un plānošanas.

Lai atvieglotu mācību darbu neklātniekiem, pie tehnikuma noorganizēts Višķu mācību un konsultācijas punkts Daugavpils rajonā,

kas uzņem jaunus audzēkņus un organizē tālāko mācību procesu. Dokumentus var iesniegt līdz 10. novembrim Višķu lauksaimniecības tehnikumā. 20. septembrī tiks organizēta pirmā iestāju pārbaudījumu kārtošana. Iespējams eksāmenu kārtot arī Jēkabpilī.

Ieguvuši speciālo izglītību, lauksaimniecības darbinieki varēs kļūt par tiešajiem lauksaimniecības tālākās attīstības organizētājiem un vadītājiem, kas ievieš savās saimniecībās zinātniski pamatotas lauksaimniecības sistēmas, kā arī visu to jauno un progresīvo, kas nepieciešams tālākai ražošanas spēku un sabiedrisko attiecību attīstībai laukos.

V. SARKANIS,
Višķu mācību un konsultācijas punkta vadītājs

Drusciņ nogulēts...

Tumša septembra nakts. Uz ceļa sastopas divi priekšsēdētāji: no kolhoza «Ausma» valdes un kolhoza «Rekords» revīzijas komisijas.

— Ei, kas tu esi?
— Vecus draugus nepazīsti?
— Ko naktis apkārt klisti?
— Eju skatīties, cik lopbarības savāks.
— Es arī.
— Nu, tad iesim kopā.

Bet, pie kura šķūņa abi priekšsēdētāji pieiet, tas tukšs. Nikolajam Ivašinam, «Ausmas» kolhoza vadītājam, aukstiem sviedriem norasojā piere un mati saslējas stāvus. Un tas viss tikai tadēļ, ka nav uzrakstīti un iesniegti atbildīgajām personām lopbarības nodošanas akti.

Tad priekšsēdētāji pamodās. Bija jau rīts. Uuh! Launs murgs! Tātad siens vēl šķūņos. Bet tie akti gan vēl nav uzrakstīti...

J. MENESGAILIS